

NÁZEV MATERIÁLU	Připomínky Svazu průmyslu a dopravy ČR k návrhu zákona o odpadech a o změně některých zákonů (zákon o odpadech)
Č. J.	GŘ/15/SHP/2016
DATUM ZPRACOVÁNÍ	25. 02. 2016
KONTAKTNÍ OSOBA	Jaroslav Suchý
TELEFON	225 279 205, 724 809 545
E-MAIL	jsuchy@spcr.cz

Obecné zásadní připomínky

1. Skládkování a poplatky za skládkování. Požadujeme:

- a) **neodpadové materiály** na skládku (fólie, trubky, apod.) **nezpoptatňovat**
 - už to samotné je nakoupený výrobek, tudíž by dvojitá zpoplatnění nedávalo smysl
- b) **odpady ukládané na skládku pro TZS do limitu 20 % (tak hovoří stávající legislativa) hmotnostních nezpoptatňovat**
 - jedná se o technicky ospravedlnitelný rozsah pro stavební konstrukci skládky a zajištění možných negativních vlivů skládky na okolní životní prostředí
 - do TZS navrhujeme mít možnost započítat i konkrétní materiály ze sanací s charakteristikami nebezpečného odpadu, pokud se využijí na skládkách odpovídající pro ukládání těchto odpadů, tj. S-NO
- c) **odpady a jakékoli jiné materiály, např. výrobky z odpadů nad rámec TZS zpoptatňovat**
 - výjimku tvoří suroviny a stavební hmoty a materiály, které budou využívány pro stavební úpravy tělesa skládky (cesty, bezpečnostní prvky, ...) a to i dočasněho charakteru. Tyto suroviny a stavební materiály mohou (je to i žádoucí) být nahrazeny výrobky z odpadů, které splňují požadavky pro stejný účel využití ve stavebnictví. Tyto výrobky z odpadů pro tento účel náhrady surovin a stavebních hmot musí být pro tento účel certifikovány a musí být jejich využití pro tento účel povoleno.
 - Výrobky z odpadů, mohou být pouze z konkrétních katalogových čísel odpadů vhodných pro stavební účely v tělese skládky. Tyto výrobky se nezpoptatňují a nezapočítávají do TZS.
 - tato katalogová čísla mohou být pouze ve skupinách:
 - 01 - odpady z geologického průzkumu, těžby, úpravy a dalšího zpracování nerostů (zejména odpadní štěrky, kamenivo, hlušina, písek, avšak mimo vrtných kalů)
 - 10 - odpady z tepelných procesů (zejména škváry, strusky, popílký - 10 01 01, 10 01 02, 10 01 03, 10 01 05, 10 01 14, 10 01 15, 10 01 16, 10 01 17, 10 01 24, 10 01 25, 10 02 02, 10 12 08, 10 13 14)
 - 17 - stavební a demoliční odpady, vč. vytěžené zeminy z kontaminovaných míst (17 01 01 beton, 17 01 02 cihly, 17 01 03 tašky a keramické výrobky, 17 01 06 a 07 směsi betonu, tašek, cihel..., asfaltové směsi, 17 03 01 Asfaltové směsi obsahující dehet, 17 03 02 Asfaltové směsi neuvedené pod číslem 17 03 01, 17 05 03 a 04 zemina a kamení, 17 05 07 a 08 štěrky ze železničního svršku, jiné stavební a demoliční odpady), 17 09 03 Jiné stavební a demoliční odpady (včetně směsných

stavebních a demoličních odpadů) obsahující nebezpečné látky, 17 09 04 Směsné stavební a demoliční odpady neuvedené pod čísly 17 09 01, 17 09 02 a 17 09 03.

- 19 - odpady ze zařízení na zpracování odpadu, z čistíren odpadních vod (19 01 12 Jiný popel a struska neuvedená pod číslem 19 01 11, 19 01 19 odpadní písky z fluidních loží, písky z lapáků nečistot - 19 08 02, 19 08 05 Kaly z čištění komunálních odpadních vod, 19 13 01 a 02 pevné odpady ze sanace zeminy obsahující nebezpečné látky)
- Pro výrobky z odpadů nesmí být použity odpady komunální (skupina 20), odpady spalitelné (od 4 MJ/kg), odpady biologicky rozložitelné a odpady materiálově využitelné.

2. Vymezení odpad – neodpad

Požadujeme další diskusi k problematice

3. Požadujeme doplnit a v celém textu zákona prosazovat a respektovat zásadu, že každý, kdo nakládá s odpady vč. povolujících a kontrolních orgánů, je povinen dodržovat hierarchii nakládání s odpady tak, jak je stanovena směrnicí.

4. Výjimky dle 14 (2) (příloha č. 3)

Děkujeme za snahu na řešení této problematiky. Proti seznamu uvedenému v Příloze č. 3 obecně nemáme připomínky, požadujeme však upravit tuto přílohu tak, jak je uvedeno podrobněji dále v jednotlivých připomínkách (návrhy na doplnění, opravu chyb vzniklých při přepisování již dříve na MŽP předaných podkladů, naposledy v 07/2015).

5. Obchodování a zprostředkování

U obchodování nám není jasné, jakým způsobem bude prováděna evidence a jak a na jakém území v rámci EU bude platné povolení. Požadujeme vysvětlit a upřesnit.

6. Evidence a vykazování

Považujeme požadavek na vykazování za provozovny a zařízení za nadbytečný a zvyšující administrativní náklady na tuto činnost. Požadujeme vysvětlení, z jakých důvodů je tento požadavek potřebný a navrhuje plnění těchto i dalších povinností na úrovni společnosti (t. j. za IČO).

7. **Prosíme o sdělení**, kdy budou nahrazeny a platné prováděcí předpisy k zákonu, protože ze zrušovacích ustanovení vyplývá, že stávající prováděcí předpisy k zákonu budou zrušeny. K textu se nelze validně vyjádřit, neboť značná část regulace je řešena odkazem na prováděcí předpisy, které v tuto chvíli nejsou k dispozici. Ani důvodová zpráva nespecifikuje, co konkrétně je např. záměrem zákazu výkupu odpadů dle § 13 odst. 10 (které druhy odpadů) apod. Bez alespoň věcného záměru jednotlivých prováděcích předpisů je obtížné připomínkovat předložený text. Ustanovení návrhu

zákona nevymezují dostatečně nebo vůbec parametry pro předpokládané nové právní předpisy. Návrh v mnoha případech předpokládá vznik nových prováděcích předpisů, které mají řešit podrobnosti související s předmětnými problematikami, nicméně, teze těchto vyhlášek nejsou k zákonu připojeny. Pokud vyhodnotíme návrh zákona jako pozitivní posun z hlediska systémového nastavení odpadového hospodářství, pak absence těchto vyhlášek подрývá přínosnost návrhu. Proto je třeba minimálně požadovat, aby byl co nejrychleji předložen předpokládaný harmonogram přípravy vyhlášek, a následně i jejich předpokládané provedení tak, aby připomínající místa měla jasnou představu o návrhu jako celku.

8. Z hlediska budoucího směřování odpadového hospodářství v České republice kvitujeme návrh MŽP v § 29 odst. 8. Domníváme se, že z hlediska motivace pro investice do alternativních způsobů nakládání s odpadem jako náhrady za skládkování, o jehož zásadním omezení již není pochyb, se jedná o progresivní avšak smysluplný návrh. Vymezení zákazu skládkování k roku 2024 v souladu s již platným zněním pro komunální odpad dává investorům dostatečný časový prostor pro realizaci investic a zároveň je jasným signálem pro investory, samosprávy i správní úřady k potřebě konečně urychleně odpadové hospodářství řešit. Jakýkoliv významný odklon od tohoto termínu pouze znejistí všechny subjekty v tom, jak vážně je transformace odpadového hospodářství ze strany MŽP myšlena.
9. Rovněž stanovení parametrů, za jakých nesmí být odpady ukládány na skládky je navrženo ze strany MŽP velmi vhodně a lze je podpořit. Pokud by měla být nad navrhovanou hodnotou vedena diskuze k její úpravě směrem nahoru, lze za limitní hodnotu považovat max. 4 MJ/kg. Jedná se totiž o hodnotu, která odpovídá v energetice používanému hnědému uhlí. Namátkou lze uvést zařízení Agios Dimitrios 5 v Řecku, které standardně jako palivovou základnu využívá hnědé uhlí o výhřevnosti 5,7 MJ/kg nebo Maritza East 1 v Bulharsku používající hnědé uhlí s výhřevností 5,91 MJ/kg. Není tedy pochyb, že úroveň 5 MJ/kg zajišťuje, že odpady mohou být energeticky využitelné, skládkování takových odpadů je pak nepochybně plýtvání s jejich využitelným potenciálem.
10. Tabulka v příloze č. 8 zavádí do zákona pojmy, jako jsou „využitelný odpad“ či „zbytkový odpad“, které nejsou nikde v návrhu zákona definovány. Je proto nezbytné tyto definice v úvodu zákona jednoznačně vymezit nebo sloučit tyto sazby do sazby jediné, která bude postupnou progresí v souladu s navrženými cílovými hodnotami k roku 2024 podporovat vznik ekonomicky motivačního prostředí pro investice do zařízení respektujících hierarchii pro nakládání s odpady a tedy v souladu s cíli novely odklánět odpadové hospodářství v České republice od skládkování odpadů. Podporujeme rovněž návrh MŽP na snížení ceny za ukládání nebezpečného odpadu. Vzhledem k negativním důsledkům (ukládání NO jako TZS) dnes nastavené hodnoty však považujeme, oproti návrhu, za nezbytné pokles ceny na cílovou hodnotu 2 500 Kč výrazně zrychlit, resp. nastavit tuto hodnotu již od roku účinnosti nového odpadového zákona.
11. Požadujeme soustředit veškeré pojmy do jednoho § - s cílem zajistit větší přehlednost.
12. V § 77 nesouhlasíme s textem: „Plátcem poplatku za ukládání odpadů na skládku je provozovatel skládky“. Tato textace staví provozovatele skládek do role správců daně (neboť poplatek za skládkování je vlastně formou daně). Je povinností státu zajistit výběr neuhrazených poplatků.

Trváme na tom, aby byl zachován princip „Znečišťovatel“ platí. Provozovatelé skládek ani nemají takové možnosti jako státní aparát, včetně různých sankčních mechanismů pro neplatiče poplatků (obstavení účtu, exekuce apod.). Požadujeme zachovat současnou textaci v zákoně, uvedenou v dnes platném § 45, odst. 1: „Za ukládání odpadů na skládky je původce povinen platit poplatek“.

13. Požadujeme i s ohledem na „balíček“ revizí evropských směrnic souvisejících s odpadovým hospodářstvím do zákona zavést definici „druhotná surovina“.

Dále uvádíme připomínky a poznámky k jednotlivým ustanovením předloženého návrhu novely zákona.

Zásadní připomínky k jednotlivým ustanovením návrhu zákona

1.

§ 2, odst. 1, písm. f)

Za slovem „vytěžen“ doplnit text „**nebo na místě jiné stavby, kde je materiál bez další úpravy vhodný pro danou stavbu a). s obdobnou hydrogeologickou charakteristikou (nutno doložit hydrogeologickým posudkem)**“.

Odůvodnění:

Předcházení vzniku odpadu dle §8, odst. 1 a šetrné zacházení s přírodními zdroji a surovinami.

2.

§ 3, odst. 5 – vypustit, nahradit novým textem.

~~„V pochybnostech, zda movitá věc je odpadem či nikoliv, rozhoduje krajský úřad, a to na žádost vlastníka této movité věci z moci úřední. Toto rozhodnutí nelze vydat v době, kdy je jiným správním orgánem vedeno řízení o uložení pokuty nebo opatření k nápravě na základě zjištění, že vlastník nenakládá s věcí v souladu s tímto zákonem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie o přepravě odpadu⁴⁵⁾.“~~

Nový text:

V případě, že je jiným správním orgánem vedeno řízení o uložení pokuty nebo opatření k nápravě na základě zjištění, že vlastník věci nenakládá s věcí v souladu s tímto zákonem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie o přepravě odpadů, má krajský úřad přednostní právo stanovit, zda se jedná o věc s novým účelem věci, příp. o odpad.“

Odůvodnění:

Rozhodnutí KÚ může celé řízení ukončit a tím ušetřit síly a peníze při odvolávání a soudech při rozhodnutí o věci jako odpadu, který ale následně bude krajským úřadem označen jako věc.

Tuto kompetenci by měly mít odbory oběhového hospodářství, nikoliv oddělení odpadů – jinak vše bude odpadem.

*Krajský úřad (KÚ) plní úkoly v samostatné působnosti uložené mu zákonem, zastupitelstvem kraje a radou kraje. Dále vykonává zákonem stanovenou státní správu (tzv. přenesená působnost), což je např. posuzování vlivu na životní prostředí nebo státní správa na úseku odpadů. K tomuto účelu je personálně i odborně vybaven. **Představuje tedy nezávislý oponentní subjekt se znalostí podmínek provozních celků ve svých krajích.** Změna v návrhu zákona kompetence KÚ silně omezuje a fakticky je předává ČIŽP. Z řady současných*

i historických zkušeností podnikatelských subjektů tento přesun považujeme za nevhodný. Již v současnosti se ČIŽP uchyluje především k interpretaci: „ jakýkoliv přestupek je povinnost sankcionovat“ i pokud je přestupek formální. Podle našeho názoru je vždy nutné posuzovat složitost technologií, dopady přestupků na životní prostředí. Formální přestupky lze odstranit bez sankcí. Z těchto důvodů považujeme tuto změnu za nevhodnou.

Např. slovenský zákon zachovává plně tato práva KU a Inspekce rozhoduje pouze: „v sporných případech, či je daný tovar v případě prepravy cez štátnu hranicu odpadom“.

3.

§ 4, odst. 4 – upravit text – vložit podtržený text

„V případě, že má Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“) důvodnou pochybnost, že byl odpad zařazen správně, může zadat na vlastní náklady vlastníkovi odpadu rozhodnutím uložit povinnost zadat pověřené osobě podle § 54 odst. 1 hodnocení nebezpečných vlastností odpadu. V případě, že toto hodnocení prokáže, že byl daný odpad zařazen nesprávně, náklady na posouzení dle předchozí věty platí vlastník daného odpadu.“

Odůvodnění

Nesouhlasíme s tímto zněním. Odpad zařazuje původce a kontroluje ČIŽP. Požadujeme, aby ČIŽP ověření u oprávněné osoby mohla udělat sama na své náklady a v případě po dokázání nesouladu měla možnost náklady přeúčtovat.

4.

§ 5, odst. 1, písm. e) a odst. 2 – vypustit bez náhrady

V § 5, odstavec 1, písmeno e) a odstavec 2 jsou nad rámec evropské směrnice. **Navrhovanou prováděcí právní normu považujeme za nadbytečnou.**

Odůvodnění

Odůvodnění: Jedná se o chybnou transpozici. Rámcová směrnice v čl. 5 předpokládá případné přijetí prováděcího opatření na úrovni EU, takové opatření by bylo zřejmě přímo aplikovatelné a není tedy důvod mít prováděcí právní předpis k zákonu. Navíc jsou ustanovení formulována způsobem, který vůbec neodpovídá směrnici. Směrnice nepředpokládá, že prováděcí opatření nějak rozšíří nebo upřesní podmínky podle odstavce 1 čl. 5, ale že obecné podmínky nahradí pro konkrétní předmět konkrétními kritérii, tj. splnění obecných podmínek se již v daném případě zkoumat nebude.

Alternativně

požadujeme v odst. 1 písm. e) vypustit bez náhrady a odst. 2 nahradit následujícím: „(2) Movitá věc vymezená prováděcím právním předpisem je také vedlejším produktem pokud splňuje kritéria stanovená na základě podmínek uvedených v odstavci 1 prováděcím právním předpisem.“

V čl. 5 směrnice odst. 2 první věta zní:

„Na základě podmínek stanovených v odstavci 1 je možné přijmout opatření, kterými se stanoví kritéria, jež musí být splněna k tomu, aby konkrétní látka nebo předmět mohly být považovány za vedlejší produkt a nikoli odpad, jak je uvedeno v čl. 3 bodu 1.“

Prováděcí opatření tedy nemá stanovit nějaká dodatečná „upřesňující kritéria“, která by platila spolu s podmínkami v odstavci 1, ale namísto obecných kritérií v čl. 5 odst. 1 má pro konkrétní látku nebo movitou věc případně na základě podmínek čl. 5 odst. 1 stanovit konkrétní kritéria, která musí být splněna, aby se tato stala vedlejším produktem. Čili tato konkrétní kritéria by pro daný případ movité věci nahradila obecná kritéria. Jedná se o analogii nařízení určujících kritéria pro stav, kdy odpad přestává být odpadem, pro konkrétní druhy odpadu. Rozhodně tedy nemá smysl, aby prováděcí právní předpis rozšiřoval nebo nějak „upřesňoval“ podmínky podle odstavce 1. Ostatně prováděcí právní předpis ani nemůže jakkoli „upřesnit“, tj. pozměnit, podmínky stanovené zákonem. Mohl by pouze stanovit dodatečné podmínky, ale to v tom případě zjevně není cílem.

5.

§ 6, odst. 1 a stejně odst. 2

„Odpad, který byl předmětem některého ze **způsobů využití** a ...“. Proč je toto nutné. To co pro někoho je odpadem a skutečně se toho zbaví, může jiný využít jako výrobek i bez způsobu využití odpadu.

Navrhujeme: „Odpad, který byl předmětem některého ze **způsobů nakládání** a ...“.

6.

§ 7, odst. 1, písm. e), bod 4 a §20

Navrhujeme zahrnout školy pod ustanovení § 42 odst. 1, resp. za původce odpadu ze školy nebo školního zařízení považovat obec.

Odůvodnění:

Navržené řešení se jeví jako nesystémové. Například není zřejmé, proč bude škola sbírat sklo a kovy. V zákoně je na vše definice, přičemž pro pojem „v rámci osvěty“ definice není. Obáváme se důsledků, kdy mohou vznikat subjekty, které budou chtít pro školu organizovat školní sběr, aby se vyhnuli zákonným povinnostem (získání povolení) a v rámci školního sběru přijímali poměrně široké spektrum odpadu. Domníváme se, že zařazení škol a školních zařízení pod obecní systém zajistí osvětový smysl školního sběru, zamezí možnému zneužití a ulehčí školám a školním zařízením s povinnostmi původce nezbytnou administrativu (evidence apod.).

7.

§ 7, odst. 1, písm. h)

Dle výkladu k definici shromažďování (§ 7 písm. h) vyplývá, že povinnost provozovat sklad odpadu se rovněž týká případu, kdy původce přemísťuje odpady z jedné své provozovny do jiné. V takovém případě musí být provozovna, která odpad přebírá povolena jako sklad odpadu.

S tím souvisí i výklad k § 22 "Za shromažďování odpadu" není možné považovat případy, kdy odpady vzniknou v provozovně původce a jsou přepravovány do provozovny jiné. Takovou cílovou provozovnu je nezbytné provozovat jako sklad odpadu ve smyslu § 22 (na základě povolení krajského úřadu). Navržený text ustanovení rovněž nepřipouští, aby byl odpad přepravován do provozovny původce, která není skladem nebo jiným zařízením určeným pro nakládání s odpady, pokud již byl shromažďován v místě svého vzniku."

Požadujeme s ohledem na velkou byrokratickou zátěž původce zmíněnou povinnost při přesunu shodných odpadů mezi vlastními provozovnami jednoho původce stále považovat za shromažďování odpadu.

8.

§ 7, odst. 1, písm. h)

Časově neomezovat – vyškrtnout „pokud uložení odpadu v místě shromažďování nepřesáhne dobu 1 roku“.

Odůvodnění:

Některé odpady vznikají v malém množství a může trvat déle než 1 rok, než je nashromážděno transportní množství.

9.

§ 7, odst. 1, písm. m) – úprava textu – vypustit označený text

Využívání odpadů - § 7 odst. 1 písmeno m), kde je odkaz na přílohu č. 4. V této příloze je uveden způsob využívání odpadu R.4, který je nově navržen následovně: „Využití odpadů na povrchu terénu a k zásypům s výjimkou 1. ~~a-2~~ fáze provozu skládky odpadů.“

Odůvodnění:

Zásadně s tímto textem nesouhlasíme, a požadujeme odstranit text „a 2. fáze“. Nevidíme jediný důvod, proč byl původní návrh, který zakazoval využití odpadů v rámci 1. fáze skládky odpadů rozšířen i na 2. fázi skládky odpadů. Využíváním odpadů ve 2. fázi skládky se nejen šetří prostředky rekultivační rezervy, ale i přírodní zdroje, které bychom museli vynaložit v rámci úpravy tělesa skládky v rámci 2. fáze provozu skládky, tj. rekultivace. Další absurditou tohoto zpřísnění je skutečnost, že řada inertních odpadů splňuje podmínky pro uložení do volného terénu, takže může nastat situace, kdy budeme podobné odpady moci uložit do volného terénu v blízkosti skládky, ale pár desítek metrů dále je nebudeme moci využít v rámci druhé fáze skládky při rekultivaci. Požadujeme ponechat právní úpravu pouze s odkazem na 1. fázi provozu skládky s tím, že ve 2. fázi skládky lze odpady na povrchu terénu využít. Toto environmentální hledisko by mělo být naopak podporováno.

10.

§ 6, odst. 9

Vypustit. Jinak toto znamená, že se podmínky dle odst. 1 – 8 právním předpisem změní!

11.

§ 8, doplnit do odst. 2 označený text

„Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která vyrábí výrobky, je povinna zabezpečit, aby vývoj a výroba těchto výrobků omezily vznik odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů a umožnily jejich maximální využití v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady“.

Odůvodnění:

Problematika Eko-designu je součástí Politiky EU o Oběhovém hospodářství a bude významným prvkem pro odpadové hospodářství z pohledu Rozšířené povinnosti výrobců.

12.

§ 10, odst. 1, písm. d)

„Zabezpečit odpady, které soustřeďuje, před nežádoucím odcizením, únikem nebo znehodnocením, které by zhoršilo možnost nakládání s daným odpadem v souladu s hierarchií nakládání s odpady, do okamžiku, kdy je sám zpracuje, pokud je provozovatelem zařízení určeného pro nakládání s odpady, nebo do okamžiku předání do zařízení pro nakládání s odpady“,

Do tohoto znění navrhujeme **doplnit** shodně jako je v písm. e) text: „*nebo za podmínek podle § 13 odst. 2 do dopravního prostředku provozovatele takového zařízení, obchodníkovi s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu, nebo na místo určené obcí v souladu s obecním systémem nakládání s odpadem*“.

Původce se odpovědnosti zbavuje i jinými způsoby než pouze předáním do zařízení.

Původce odpadu nemůže zaručit, jak bude nakládáno s odpady po jejich předání jinému subjektu!

13.

§ 10, odst. 3 – doplnit text na konec odstavce

„mísení ...a je prováděno zařízením k využití nebo odstranění odpadů provozovaným na základě povolení provozu zařízení podle §14 odst. 1 a podle §14 (2)“

Odůvodnění:

Jedná se o chybějící kategorii zařízení podle tohoto zákona.

14.

§ 11, odst. 1

„Každý má povinnost na vlastní náklady předat odpad, který je soustředěn mimo zařízení určené pro nakládání s odpady a nejedná se o shromažďování odpadu (dále jen „nelegálně soustředěný odpad“), a jehož je vlastníkem, do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo za podmínek podle § 13 odst. 2 do dopravního prostředku provozovatele takového zařízení, obchodníkovi s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu“.

Do tohoto znění navrhujeme **doplnit** shodně jako je v písm. e) text: „*nebo za podmínek podle § 13 odst. 2 do dopravního prostředku provozovatele takového zařízení, obchodníkovi s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu*“.

Vlastník odpadu nemůže zaručit, jak bude nakládáno s odpady po jejich předání jinému subjektu.

15.

§ 11, odst. 5 – úprava textu odstavce – vypustit část textu a doplnit označené části

„(5) Pokud není možné zjistit osobu, která je za odpad odpovědná podle odstavce 3 nebo taková osoba zemřela nebo zanikla, může obecní úřad obce s rozšířenou působností zahájit postup k zajištění zpracování odpadu. ~~Obecní úřad obce s rozšířenou působností vyzve vlastníka a uživatele nemovitosti k odklizení odpadu a jeho předání do zařízení určeného pro nakládání s odpady. Pokud vlastník nebo uživatel nemovitosti nezajistí odklizení odpadu a předání odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady do 30 dnů ode dne doručení výzvy, provede~~ Obecní úřad obce s rozšířenou působností **provede** výběrové řízení na odklizení odpadů a jejich předání do zařízení určeného pro nakládání s odpady. Vlastník nemovitosti je povinen strpět na své nemovitosti činnost osob provádějících odklizení odpadu. **Při provedení prací nesmí být poškozeny majetek či pozemky vlastníka.**“

Odůvodnění:

Nelogické: pokud není znám viník a vlastník pozemku prokáže, že odpad není jeho, nemůže ho obec vyzvat k odklizení odpadu na jeho účet.

Je zde uvedeno, že je vlastník pozemku, nemovitosti atp., kde se předmětný odpad nachází povinen strpět provádění prací. Mělo být ale uvedeno, že při provedení prací nesmí být poškozeny majetek či pozemky vlastníka. V mnoha případech skládka vzniká na pozemcích vlastníka cizím zaviněním bez jeho vědomí a tomuto by neměla vzniknout žádná další škoda.

16.

§ 12, odst. 4, písm. d)

Povinnost vedení evidence a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci vymezených v § 57 a § 58 by neměla být uvedena v povinnostech původce odpadu, jelikož se jedná o zařízení a nikoliv o odpad. Toto by mělo být uvedeno v samostatném paragrafu, nebo v § 57-58.

Dále není převzata koncepce ohlašování evidence dle § 39 odst. 8 ve znění zákona č. 223/2015 Sb.

§ 57 a § 58 – není definován žádný způsob vedení evidence zařízení.

Vzhledem k faktu, že tato problematika se stále točí v kruhu a povinnosti provozovatele „Zařízení“ jsou v jednotlivých novelách jednou zrušovány a podruhé opět obnovovány, **navrhujeme komplexní obnovu povinností k těmto zařízením.** S tím, že:

- Zařízení, která mohou obsahovat PCB (dle definice zákona Č. 185/2001 Sb. v platném znění k 10. 11. 2015), u nichž byla v předchozích letech vyloučena přítomnost PCB v olejové náplni (analýzou olejové náplně, nebo prohlášením výrobce) se změny v evidenci Ministerstvu dále neoznamují. Doklady o vyloučení obsahu PCB jsou u provozovatele uloženy do konce životnosti zařízení. V případě jeho prodeje, jsou tyto doklady předány novému provozovateli, bez oznámení Ministerstvu.
- V případě nákupu nového zařízení, u něž ze strany Ministerstva panují obavy a v Zákoně jsou nazývány jako „Zařízení, která mohou obsahovat PCB“ bychom vzhledem k faktu, že uvádění PCB na trh je zakázáno, navrhovali uložení povinnosti pro provozovatele ve formě vyžádání si prohlášení od výrobce. Pokud by výrobce/dodavatel odmítl, nebo nebyl schopen takovéto prohlášení poskytnout, jeví se již nákup takového zařízení jako podezřelý. V takovém případě, že by se provozovatel rozhodl i tak pro nákup takového zařízení, provedl by analýzu olejové náplně na přítomnost PCB na své náklady a tyto dokumenty by archivoval do konce životnosti zařízení, nebo výměny olejové náplně. V případě jeho odprodeje, by byly tyto doklady předány novému provozovateli.
- Povinnost evidence a jejího zasílání na Ministerstvo navrhujeme pouze u zařízení, která prokazatelně obsahují PCB, nebo v případě tzv. lehce kontaminovaných zařízení.
- Nepřítomnost PCB v oleji k doplňování (výměně) „zařízení“, která mohou obsahovat PCB, by byla prokazována na základě Bezpečnostního listu (BL), nebo v případě nedostatečnosti údajů v tomto BL, na základě prohlášení výrobce.

17.

§ 12, odst. 5

Zákon blíže nepopisuje pojem „základní popis odpadu“. Doporučujeme zvážit jeho definici.

18.

§13 odst. 12 písm. a)

Monitorovat prostor zařízení kamerovým systémem, uchovávat záznam z kamerového systému po dobu 3 let a na vyžádání tento záznam poskytnout kontrolním orgánům

Odůvodnění:

Navrhnuté uchovávání záznamu po dobu 3 let je z technického hlediska velmi náročné na objem datového úložiště a tedy velmi obtížně realizovatelné, navrhuje zkrátit délku smyčky kamerového záznamu na standardních 7 dní, obvykle používaných u bezpečnostních kamer (maximum bývá 10 dní). Náklady na plnění požadavku na uchování záznamu po dobu 3 let mnohonásobně převyšují případné obvyklé škody způsobené touto drobnou trestnou činností

Nový návrh:

§13 odst. 12 písm. a)

monitorovat prostor zařízení kamerovým systémem, uchovávat záznam z kamerového systému po dobu 7 dnů a na vyžádání tento záznam poskytnout kontrolním orgánům

19.

§ 14

„Vydání povolení k provozování zařízení je vázáno na to, že zařízení je k tomuto účelu určeno dle stavebního zákona. Stavební úřad však není oprávněn zkoumat, jaký způsob nakládání s odpady je v zařízení možný, nemá k tomu patřičnou odbornost. Současně stavební zákon nezná účelové určení stavby, stavební úřady jsou při formulaci povolení značně kreativní, na což žadatel nemá vliv. Nesprávně formulované stavební či jiné povolení dle stavebního zákona by pak znemožnilo vydání povolení k provozu zařízení. Takovýto způsob provázání zákona o odpadech a stavebního zákona je nesmyslný. Zákon o odpadech by měl stanovit faktické požadavky na vlastnosti povolovaného zařízení, nikoli jen odkazovat na povolení dle jiného právního předpisu nesouvisejícího s nakládáním s odpady.

Důvodová zpráva k § 14 uvádí, že přezkum povolení dle zákona o odpadech je speciálním k přezkumu povolení dle zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Bude tedy docházet k přezkumům podle obou zákonů? To je nesmyslné, Zákon o integrované prevenci má vlastní úpravu přezkumu podmínek integrovaného povolení, ta by měla být pro zařízení podléhající integrovanému povolení rozhodující, neboť integrované povolení je komplexní dokument, který neřeší jen aspekty odpadového hospodářství. Nicméně provozovatelé těchto zařízení s integrovaným povolením by neměli být znevýhodněni oproti provozovatelům zařízení vyžadujících povolení dle zákona o odpadech a měla by jim být přiznána stejná přechodná lhůta pro přizpůsobení se novým podmínkám zákona o odpadech § 125 odst. 1). Je tak nutno lépe provázat navrhovaný zákon o odpadech a zákon o integrované prevenci, než jen informací o nahrazení povolení dle § 124, protože taková úprava bude způsobovat řadu aplikačních problémů.

20.

§ 15, odst. 2

Návrh nezohledňuje probíhající novelizaci stavebního zákona.

21.

§ 15, odst. 4

a) Ze znění §15 odst. 4, vyplývá, že zařízení, pro které je vydáno integrované povolení, nemůže využít výjimku z povinnosti žádat o povolení k provozu zařízení k využití odpadů dle § 14 odst. 2, i když přijímá odpad jako vstupní surovinu výroby a je vymezeno v příloze č. 3. Pak je otázka, pro koho je výjimka dle § 14 odst. 2 určena, když v nyní navrženém seznamu v příloze č. 3 jsou např. papírny, sklárny či zařízení na výrobu kovů, tedy zpravidla zařízení s integrovaným povolením. **Navrhujeme proto ustanovení vypustit.**

22.

§ 16, odst. 3, písm. c), d) a e)

Navrhujeme nové znění odstavce: „Krajský úřad je oprávněn zrušit povolení provozu zařízení, pokud ...“

Za příliš tvrdé považujeme i povinné zrušení povolení k provozu zařízení dle § 16 odst. 3 písm. c), d) a e) nutící krajský úřad povolení zrušit vždy, když dojde k porušení dané povinností, bez ohledu na okolnosti, jak došlo k porušení. Krajský úřad by měl mít podle okolností možnost, nikoli povinnost, povolení zrušit.

23.

§ 19, odst. 2, písm. b) – nové znění odstavce

„b) Ukončené vysokoškolské vzdělání technického nebo přírodovědného směru nebo středoškolské vzdělání technického nebo přírodovědného směru s maturitní zkouškou a „

Odůvodnění:

Požadavek na praxi v oboru je zbytečnou překážkou pro způsobilost k vzorkování odpadů. Absolvování kurzu, certifikace a režim následného periodického školení je naprosto dostačující.

24.

§ 23, odst. 2)

Vysvětlit a přijmout úpravu.

Odůvodnění:

Jedná se sice o transpoziční ustanovení směrnice o skládkách odpadu, avšak návrh nedokáže jednoznačně odpovědět na situaci, kdy se po 3 letech zjistí, že odpad původně zvažovaný k využití nebude mít pro využití vhodné parametry nebo nebude existovat zařízení, které by je bylo schopné využít. Co se s takovým odpadem, případně zařízením ke skladování, bude dále dít?

25.

§ 22 a § 33

Možnost získat povolení k těmto novým činnostem by měla být podmíněna odbornou způsobilostí žadatele, jako např. u zákona č. 274/2001 Sb. Povolení k provozu zařízení je vázáno na řadu podmínek, které předmětné zařízení a jeho provozovatel musí splnit, povolení pro obchodníka, coby osobu přebírající odpady do svého vlastnictví, nikoli. To je zcela nekonceptní, neboť odpovědnost obchodníka je stejná jako u provozovatele zařízení.

Institut zprostředkování nakládání s odpady považujeme za nadbytečný a nekonceptní. Tento institut v zásadě nahrazuje sběr odpadů prostřednictvím mobilního zařízení, což potvrzuje i důvodová zpráva. Sběr odpadů mobilním zařízením je přitom zakázán, což si odporuje, v zásadě se jen jedná o nový název pro tutéž činnost, která je ale zakázána. Institut obchodníka s odpady považujeme za dostatečný, pokud je vůbec nutné sběr odpadů mobilními zařízením zakazovat a následně jej složitě nahrazovat novými instituty.

26.

Původní připomínka stažena

27.

Díl 4

Zákon by měl připustit, aby na skládce odpadů probíhaly současně všechny 3. fáze jejího provozování. Je zcela běžné, že spodní část svahu tělesa (na zaplněné kazetě) je již rekultivována, zatímco v horní části tělesa je odpad ukládán do jiné kazety. Navržené řešení vyžadující navazování fází by toto znemožnilo, s rekultivací by bylo nutno vyčkat až do úplného zaplnění tělesa, což rozhodně nemá dobrý přínos např. pro krajinný ráz.

28.

§ 29, odst. 8 – nové znění odstavce:

„Na skládky je od roku 2024 zakázáno ukládat směsné komunální odpady (20 03 01) a to včetně odpadů /výrobků na bázi směsných komunálních odpadů bez předchozího EVO“

Odůvodnění

Povinnost přestat ukládat směsný komunální odpad a recyklovatelné a využitelné odpady nebyla převzata z evropského práva. Je to svobodné rozhodnutí České republiky, kterou k tomu nikdo netlačil. V již zmiňovaném návrhu balíčku Oběhového hospodářství je navrženo pro rok 2020 nejméně 50 % hmotnostních opětovně využít a recyklovat, přičemž již nyní v roce 2016 jsme na 46 %!!

29.

§ 29, odst. 9

Navrhujeme upravit ustanovení viz. Obecná zásadní připomínka, bod č. 1.

Odst. 9, písm. b) vypustit.

Odůvodnění:

Odstavec 9 je obsahově duplicitní k odstavcům 7 a 8. Absence těchto prováděcích předpisů mimo jiné komplikuje potenciální investice do sektoru odpadového hospodářství.

30.

§ 30, odst. 4

Požadujeme v § 30 odst. 4 vypustit bez náhrady.

Odůvodnění:

Tento odstavec porušuje zákon o výrobcích a stavební zákon. Mimoto nepochybně porušuje i evropské právo a principy Směrnice. Některé druhy takto materiálově zhodnocených odpadů (např. odpadní kamenivo) se produkuje v souladu s přímo použitelným Nařízením EU, které těžko může změnit český zákon o odpadech (tj. prohlásit výrobek jednoduše za odpad). Navíc formulace je nesmyslná věcně – vedlejší produkty nejsou odpadem (rozpor s § 5 zákona) a odpady nejsou ukládány za účelem zabezpečení skládky - i jazykově - „Odpad, který přestal být odpadem, je odpadem.“

31.

§ 30, odst. 8

Navrhujeme doplnit odstavec v následujícím znění: **(8) Pokud je na skládku ukládán biologicky rozložitelný odpad, zajistí její provozovatel jímání vzniklého skládkového plynu a jeho likvidaci nebo využití.**

Odůvodnění

Provozovatelům skládek by měla být explicitně zákonem stanovena povinnost jímat skládkový plyn a zajistit jeho likvidaci nebo využití. Skládky jsou v České republice jedním z nejvýznamnějších zdrojů emisí metanu do ovzduší. Metan je významným skleníkovým plynem.

32.

§ 31, odst. 8

Požaduje se zvážit, aby využití příjmu obcí z nevyčerpané části finanční rezervy bylo vázáno na využití v odpadovém hospodářství.

33.

§ 31, odst. 9

Ponechat výši poplatků ve stávající úrovni, tzn. 100 Kč/tunu pro nebezpečné odpady a 35 Kč/tunu pro ostatní odpady.

Odůvodnění

Navýšení částky příspěvku a rekultivační rezervu (§30 odst. 9) je zbytečné, stávající rezervy jsou již v tuto chvíli naddimenzované ve vztahu ke stávajícímu rozsahu povinností souvisejících s rekultivací a následnou péčí. Pro zvýšení částky příspěvku na rekultivaci není důvod, a to ani s ohledem na inflaci.

34.

§ 20

„(3) Škola nebo školské zařízení⁽²⁵⁾ se stává vlastníkem a je v postavení původce odpadu okamžikem převzetí odpadu v rámci školního sběru, a musí pro převzaté odpady plnit všechny povinnosti původce odpadu podle tohoto zákona.

(4) Soustředování odpadu v rámci školního sběru se považuje za shromažďování odpadu.“

Viz. Připomínka u § 7 (návrh na úpravu) – toto vypustit.

Návrh odst. 3, zřejmě předpokládá s ukončením školního sběru, jako specifických jednorázových akcí zaměřených hlavně na sběr papíru.

35.

§ 29, odst. 2

Vysvětlit a upravit týkající se třetí fáze provozu skládky.

Odůvodnění:

Z návrhu není zřejmé, co má autor na mysli pod drobnou úpravou skládky, která je již uzavřena a rekultivována. Doplnění otvírá prostor pro zneužívání nezaplatněných odpadů jako konstrukčních materiál, byť je již skládka uzavřena. Norma pro uzavírání skládek jasně specifikuje, jak uzavřená skládka vypadá.

36.

§ 29, odst. 4, písm. e) – nové znění odstavce

„e) uchovávat evidenci uložených odpadů po dobu 5 let po ukončení fáze 2 skládky,“

Zdůvodnění:

Uchovávání evidence přijatých odpadů po dobu provozování všech fází skládky bylo již předchozími právními úpravami zrušeno. Evidence odpadů postačí po dobu 5 let po ukončení fáze 2 skládky.

37.

§ 34

V oddíle přeprava odpadů je obecně definována přeprava odpadů, ale není zde definováno, zda a co platí pro nebezpečné a co pro ostatní odpady.

38.

§ 35, odst. 5

„(5) Odpad vzniklý v České republice se přednostně využívá v České republice, nejedná-li se o jeho využití v jiných členských státech Evropské unie.“

Z hlediska budoucích investic v oblasti odpadového hospodářství v České republice je třeba zajistit větší vůli a podporu České republiky a tedy posílení právní jistoty investorů pro využívání odpadů prioritně na území České republiky. Pokud chce Česká republika posílit odpadovou infrastrukturu, musí mít investoři dlouhodobou jistotu, že surovina pro využití nebude mizet v zahraničí, zejména v zemích, kde je již investice do infrastruktury splacena a mohou tak nabízet výrazně nižší za využití odpadu. Požadujeme předmětné ustanovení doplnit i o kritérium, kterým bude zohledněna např. uhlíková stopa, kdy bude zajištěno, že vývoz odpadu, pro nějž existuje využití v České republice, bude posouzen i z hlediska environmentálních dopadů (zejména dopravy).

Z pohledu přeshraniční přepravy odpadů - druhotných surovin se toto nikdy neuplatnilo viz. aktuální export druhotných surovin např. na Ukrajinu nebo do Číny. Z pohledu „Oběhového hospodářství“ toto ustanovení má naší podporu, ale zejména získá-li Čína status volného trhu, pak to nebude ani možné omezovat.

39.

§ 36, odst. 1

S ohledem na probíhající diskuze o přístupu veřejnosti k otázkám životního prostředí např. v souvislosti se zákonem o EIA, kdy je vyžadován její přístup do rozhodování o sebemenších změnách záměrů, je navrhovaná benevolence u tak zásadní otázky, kterou přeprava odpadů bezpochyby je, poněkud diskutabilní.

40.

§ 42, odst. 1

Považujeme za žádoucí, aby bylo zdůrazněno, že pokud obec umožní do obecního systému nakládání s komunálními odpady zapojení i ostatních původců než jsou fyzické osoby, může této možnosti nediskriminačně za splnění obcí ve vyhlášce definovaných podmínek využít každá právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání.

41.

§ 42, odst. 1 – úprava a doplnění textu

„Obec ve své samostatné působnosti stanoví obecně závaznou vyhláškou obce systém nakládání s komunálním odpadem vznikajícím na území obce při jiné činnosti fyzických osob než při podnikání (dále jen „obecní systém“). Obec ~~může~~ do obecního systému ~~zahrnout~~ **zahrne** nakládání s komunálními odpady vznikajícími na jejím území při činnosti ostatních původců odpadu, kteří se mohou do systému na základě písemné dohody s obcí zapojit. **Obec stanoví transparentní kritéria, při jejichž splnění umožní ostatním původcům odpadů zapojení do obecního systému s komunálními odpady, které produkuje.** Obec ~~může~~ do obecního systému ~~zahrnout~~ **zahrne** nakládání se stavebním a demoličním odpadem vznikajícím na jejím katastrálním území při činnosti fyzických osob, které nejsou oprávněny k podnikání, včetně stavebního a demoličního odpadu s obsahem azbestu.“

Odůvodnění:

Domníváme se, že je žádoucí, aby obec v rámci obecního systému vždy umožnila zapojení fyzických osob oprávněných k podnikání a právnických osob. Pokud tyto osoby splní obcí nastavená transparentní kritéria, musí být do systému zahrnuty. Zejména ve vazbě na povinnost dosažení recyklačních cílů stanovených v § 44 je nezbytné umožnit zapojení do obecního systému. Zejména pro živnostníky a malé podniky se jedná o velmi zatěžující požadavek vyžadující zavedení systému sledování produkce a nakládání odpadů nad rámec nutně nezbytný, aby mohly vykazovat zajištění splnění recyklačního cíle. Z hlediska praktického považujeme rovněž za žádoucí, aby obecní systém zahrnoval rovněž stavební a demoliční odpad a motivoval fyzické osoby k jeho využití a předešel tak vzniku černých skládek.

42.

§ 44, odst. 1

„Fyzická osoba oprávněná k podnikání a právnická osoba, s výjimkou fyzických osob oprávněných k podnikání a právnických osob zapojených s komunálním odpadem papíru, plastů, skla a kovů, který produkuje, do obecního systému, je poprvé za kalendářní rok 2020 povinna zajistit recyklaci alespoň 50% komunálních **a obalových** odpadů papíru, plastů, skla a kovů, které produkuje.“

Odůvodnění:

Požadujeme upřesnit, že zajištění recyklace se týká rovněž obalových odpadů. Zároveň požadujeme vysvětlit, jakým způsobem bude původce odpadu prokazovat splnění cíle, pokud je předá osobě oprávněné k nakládání, která však nemá povinnost tyto údaje původci dokládat. I kdyby tuto povinnost měla, důvodně pochybujeme o tom, zda je možné tento požadavek technicky a smluvně zajistit.

43.

§ 46 až § 48

Požadujeme vysvětlit a upravit daná ustanovení tak, aby bylo zřejmé, zda a jakým způsobem bude sledováno a vykazováno množství zpracovaného odpadu u malých zařízení či komunitních kompostáren.

Odůvodnění:

Jestliže malá zařízení nemusí být vybavena váhou (nevyplývá tak z požadavků na prováděcí předpis), tak jakým způsobem se bude vykazovat množství vyrobeného kompostu, nebo množství materiálu na vstupu. Jsou skutečně malá zařízení menší než komunitní kompostárny jak logicky vyplývá z navržených požadavků na prováděcí předpisy. Vyjadřujeme obavy ze vstupu zmatečných údajů do odpadové evidence.

44.

§ 51, odst. 1 až 3

Požadujeme přepracovat předmětná ustanovení do znění plně souladného s příslušným nařízením EU, a to v oblasti identifikačních listů a povinnosti vybavit identifikačním listem všechny místa nakládání.

Odůvodnění:

Dle nařízení (ES) č. 1013/2006 může být identifikační doklad v elektronické podobě. Požadujeme tuto možnost akcentovat u identifikačních listů i v nové právní úpravě. Dle nařízení (ES) č. 1013/2006 musí být identifikační doklad pouze při přepravě. Proč musí být v ČR vybavena identifikačním listem všechna místa nakládání? Vzhledem k tomu, že mezi nakládání patří i soustřeďování a shromažďování, pak ve větší provozovně, kde je těchto míst více než 100 a během prací se mění, se jedná o nedůvodné zatížení. Požadujeme, aby bylo dostačující disponování identifikačním listem v elektronické podobě. S ohledem na uvedené požadujeme, aby nebyly stanovovány požadavky přísnější, než které jsou stanoveny v evropských předpisech!

45.

§ 51, odst. 1 až 3

Požadujeme přepracovat předmětná ustanovení do znění plně souladného s příslušným nařízením EU, a to v oblasti identifikačních listů a povinnosti vybavit identifikačním listem všechny místa nakládání.

Odůvodnění:

Dle nařízení (ES) č. 1013/2006 může být identifikační doklad v elektronické podobě. Požadujeme tuto možnost akcentovat u identifikačních listů i v nové právní úpravě. Dle nařízení (ES) č. 1013/2006 musí být identifikační doklad pouze při přepravě. Proč musí být v ČR vybavena identifikačním listem všechna místa nakládání? Vzhledem k tomu, že mezi nakládání patří i soustředování a shromažďování, pak ve větší provozovně, kde je těchto míst více než 100 a během prací se mění, se jedná o nedůvodné zatížení. Požadujeme, aby bylo dostačující disponování identifikačním listem v elektronické podobě. S ohledem na uvedené požadujeme, aby nebyly stanovovány požadavky přísnější, než které jsou stanoveny v evropských předpisech!

46.

§ 51 – Balení a označování nebezpečných odpadů

odst. (2)

V případě značení NO dle Nařízení EP a Rady (ES) č. 1272/2008 nastane situace, kdy výstražné symboly na štítcích nádob s NO budou zaujímat výrazně větší plochu než je žádoucí.

Požadavek Nařízení určuje plochu jednoho symbolu na velikost min. 1/15 plochy štítku. Pro štítek o rozměru A4 to představuje pro jeden symbol plochu 41,58 cm², tzn. délku jedné strany nového symbolu **cca. 6,5 cm**.

V případě, že bude nutné štítek vybavit např. 4 symboly, zaberou na štítku symboly neúměrně mnoho místa na úkor samotného textu, který se tak stane nečitelným.

To je podle našeho názoru kontraproduktivní.

Z uvedeného důvodu žádáme o zpracování podnětu pro EK za účelem zjednání nápravy v tomto směru.

odst. (3)

Protože symboly budou už jednou uváděné na štítcích nádob s NO, není důvodné vkládání jejich grafického vyjádření znovu do identifikačních listů NO (obsah příslušného prováděcího předpisu, který bude tuto problematiku řešit, není v tuto chvíli schválený). Rozsah identifikačního listu se tímto opakováním informací zbytečně zvětšuje.

47.

§ 54

V § 54 je v zájmu právní jistoty žadatele o osvědčení nebezpečných vlastností odpadu nutné doplnit, jaké důsledky má pozastavení platnosti osvědčení pro žadatele, který s odpady na základě osvědčení, jehož platnost byla pozastavena, již nakládal. Nepochybně by pozastavení platnosti nemělo mít zpětný účinek.

48.

§ 54, odst. 5

Požadujeme vysvětlit, případně doplnit do zákonné normy, mechanismus, jakým bude docházet k obnově platnosti pozastavené platnosti vydaného osvědčení, případně k pozbytí platnosti osvědčení.

49.

§57 písm. c)

zařízení, které může obsahovat PCB, olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplotnosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin

§58 odst. 1 písm. c)

zařízení, které může obsahovat PCB, u kterého byla prokázána nepřítomnost PCB a tato skutečnost byla ohlášena ministerstvu do 31. prosince 2009, nebo u kterého došlo k odstranění PCB dekontaminací a tato skutečnost byla ohlášena ministerstvu.

Odůvodnění:

Z pohledu provozovatele je agenda vedení evidence zařízení dle § 57 písm. c), uvedených na trh po roce 2010, nadbytečnou zátěží vzhledem k zákazu uvádět takováto zařízení na trh. Dále v tomto duchu snížit administrativní zátěž u zařízení, u nichž byla dle Zákona č. 185/2001 Sb. analyticky vyloučena přítomnost PCB v olejové náplni. Navrhovaná změna má za cíl zpřesnění povinností provozovatelů zařízení definovaných v §57 písm. c) návrhu zákona

Návrh nového znění:

§57 písm. c)

zařízením, které může obsahovat PCB, olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplotnosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin uvedených na trh před rokem 2010

§58 odst. 1 písm. c)

zařízení, které může obsahovat PCB uvedené na trh před rokem 2010, u kterého byla prokázána nepřítomnost PCB a tato skutečnost byla ohlášena ministerstvu nebo u kterého došlo k odstranění PCB dekontaminací a tato skutečnost byla ohlášena ministerstvu.

V §58 doplnit za odstavec 1 nový odstavec, který zní:

a) U zařízení, které může obsahovat PCB definovaného v § 57 tohoto zákona uvedeného na trh v EU po roce 2010 včetně, provozovatel neprokazuje nepřítomnost PCB v olejové náplni a nevede o těchto zařízeních evidenci.

b) U zařízení uvedený na trh před rokem 2010, u kterých byla analyticky vyloučena přítomnost PCB v olejové náplni, vede provozovatel zjednodušenou evidenci zařízení a dokladů prokazující nepřítomnost PCB v olejové náplni. O změnách v této evidenci provozovatel ministerstvo neinformuje.

50.

§ 64 – Odpady s obsahem přírodních radionuklidů

Vzhledem ke specifičnosti tohoto typu odpadů a skutečnosti, že se problematika týká nejen legislativy odpadové, ale má přesah do legislativy atomové, navrhuje § 61 vypustit a problematiku řešit specifickým zákonem, který by zohlednil související zvláštnosti.

Odůvodnění

Zařazení odpadů s obsahem přírodních radionuklidů z NORM pracoviště pod ustanovení zákona o odpadech, aniž by byly uplatněny další specifikace (kromě ustanovení, že je nutno navrhnout způsob odstranění a nechat jej posoudit SÚJB), se jeví jako ne zcela domyšlené.

Kdyby byl na tento typ odpadů aplikován zákon o odpadech, je zjevné, že by vedle § 64 musela být uplatněna všechna běžná ustanovení zákona jako na každý jiný odpad, což však může vyvolat řadu problémů jako např.:

- Charakter odpadu a omezené možnosti řešení prakticky neumožní dodržování jednorocní lhůty pro shromažďování a skladování u původce odpadů. V reálu půjde o mnohaleté shromažďování a skladování, než se najde vhodné řešení odstranění za situace, že v České republice nejsou k dispozici standardní mechanismy pro odstranění odpadů s obsahem přírodních radionuklidů – na rozdíl od běžných odpadů.
- Zákon o odpadech zakazuje ředění nebo mísení odpadu za účelem splnění limitů pro jeho přijetí na skládku (§30 odst. 2), což je však jedna z mála reálných možností jak snížit úroveň radiace na přípustnou hodnotu.
- Z praktického pohledu půjde odstranit odpad ve smyslu zákona o odpadech jen za situace, že úroveň radiace bude pod limity stanovenými § 91 vyhlášky SÚJB č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně, v platném znění. Zákon o odpadech však neřeší situaci, co s tímto odpadem, pokud se nepodaří nějakou formou úpravy snížit úroveň radiace na tyto parametry, ačkoliv by nově byl pro tento typ odpadů příslušný.
- Je otázka, jak odpad s obsahem přírodních radionuklidů katalogizovat za situace, že úroveň je nad uvolňovacími úrovněmi – podstatnou vlastností takového odpadu, která rozhoduje o nakládání s ním, není jeho standardní materiálový charakter jako u běžného odpadu, ale vydávané záření.
- S ohledem na skutečnost, že činnosti s odpadem z pracoviště NORM vyžadují zvláštní nároky na radiační bezpečnost, jsou tyto činnosti zpravidla kontrahovány u externích subjektů s povolením k práci s radioaktivním odpadem dle atomového zákona. Těchto subjektů je v rámci ČR poměrně málo - na rozdíl od subjektů v běžném odpadovém hospodářství. Nově by tyto subjekty musely mít navíc i povolení příslušného krajského úřadu k úpravě a odstraňování odpadu pro příslušná katalogová čísla. Je otázka, kolik z nich o povolení požádá, v každém případě však lze očekávat, alespoň po přechodnou dobu, zablokování činností s tímto odpadem.

Nejednoznačnost, příp. i rozpornost legislativy s ohledem praktická specifika daného typu odpadů. Můžou znamenat pro původce odpadů s obsahem přírodních radionuklidů právní nejistotu. I když uznáváme, že si problematika nakládání s odpady s obsahem přírodních radionuklidů vyžaduje preciznější legislativní znění než je tomu nyní, navržená úprava nakládání s uvedenými odpady dle našeho názoru komplikuje. Vzhledem ke specifičnosti tohoto typu odpadů a skutečnosti, že se problematika týká nejen legislativy odpadové, ale má přesah do legislativy atomové, navrhuje § 64 vypustit a problematiku řešit specifickou legislativní normou, která by zohlednila související zvláštnosti.

51.

§ 66, odst. 1 – vypustit přeškrtnutý text, doplnit označený text

Nový text:

(1) Původce odpadu, provozovatel zařízení a obchodník s odpady jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi. Evidence se vede za každou samostatnou provozovnu¹⁾, ~~v případě vzniku odpadu mimo provozovnu, za každé místo vzniku odpadu,~~ za každé zařízení a za každý druh odpadu samostatně. Pokud je původce odpadu zapojen na základě smlouvy s obcí do obecního systému, nevede průběžnou evidenci pro odpad, se kterým je do tohoto systému zapojen. Provozovatel skládky odpadů dále vede průběžnou evidenci o množství materiálů, které nejsou odpadem, využitých na skládce v rámci první **a druhé** fáze provozu skládky.

Odůvodnění:

*Jde opět o zásadní, nesmyslné a nehorázné rozšíření administrativní náročnosti vedené pochybnou snahou o detailní znalosti toku všech odpadů. Věřili jsme, že deklarovaná snaha o snížení byrokracie se uplatní v novém zákoně. Vypadá to naopak. **Evidence by měla být vedena za provozovatele celkem (za IČO)***

Považujeme za potřebné zavést definici provozovny a její vztah k zařízením, zejména ve vztahu k vykazování v integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v životním prostředí.

52.

§ 67, odst. 1

„Ohlašuje bez zbytečného odkladu“ – co to je? - lepší je uvést konkrétní hodnotu, třeba 1 měsíc.

53.

§ 68, odst. 3

Obchodníkovi s odpady přiděluje krajský úřad identifikační číslo do 15 dnů ode dne vydání povolení k obchodování s odpady podle § 17. Při plnění evidenčních a ohlašovacích povinností je každý povinen přidělená identifikační čísla používat.

Požadujeme opravdu důsledně zvážit zavedení mechanismu identifikačních čísel zařízení k nakládání s odpady a zvážit jejich administrativní nároky na zavedení a využívání, oproti stávajícím zkušenostem s IČ.

Jaký formát a jakou návaznost bude mít toto číslo ve vztahu k identifikačním číslům zařízení a identifikačním číslům provozoven.

54.

¹⁾ § 17 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů.

§ 78 + § 79, odst. 2 + § 85, odst. 1, písm. b) a c)

Neodpadní materiál (výrobky) – v § 78 je nově uvedeno, že „Předmětem poplatku za ukládání odpadů na skládku je uložení odpadu na skládku v rámci první fáze jejího provozu.“ Dále v § 79, odst. 2 je uvedeno, že „Množství odpadu uloženého jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky a neodpadních materiálů tvořících základ dílčího poplatku za ukládání technického zabezpečení skládky může dosáhnout maximálně 20 % hmotnosti všech odpadů a materiálů uložených na skládku v poplatkovém období...“

Odůvodnění:

Zásadně nesouhlasíme s tím, aby v těchto paragrafech bylo uvedeno i slovní spojení „... neodpadních materiálů“. Jedná se o zákon o odpadech a ne o neodpadních materiálech. Zpoplatňovat uložené neodpadní materiály na skládku je holý nesmysl a povede jen k tomu, že některé menší skládky S-OO raději ukončí provoz, než by financovali ze svého překryv a konstrukční budování skládek. Protože pokud se promítnou poplatky do ceny takto používaných materiálů, jejich cena se pro původce znásobí a provozovateli skládky se ani nevyplatí směsný komunální odpad ukládat do skládky. Dle tohoto návrhu bude muset provozovatel do TZS započítávat např. i kačírek používaný k zasypání pažnic studní na skládkový plyn, pneumatiky a další materiály použité při výstavbě skládky, dnes schválené a certifikované výrobky používané na zpevnění cest (bez nichž nelze žádnou skládku provozovat) a další materiály, které jsou pro bezproblémový provoz skládky nezbytné. Odpady vhodné pro TZS a konstrukční budování skládky nikdo za „plný“ poplatek nepřiveze. Jediným efektem bude to, že odpady místo toho, aby skončili na zabezpečených skládkách, skončí uložené do volného terénu, do životního prostředí. Tím dojde k vážnému ohrožení kvality jak podzemních vod, tak půd včetně všech živých forem života se v nich vyskytujících. Dle našeho názoru se z hlediska ochrany životního prostředí jedná o jasný krok zpět. Proto počínání právě MŽP vůbec nerozumíme.

55.

§ 79, odst. 1

„(1) Základem poplatku je součet dílčích základů poplatku, které tvoří hmotnost v tunách

- a) **odpadu, jehož ukládání na skládku je podle § 29 odst. 8 od roku 2024 zakázáno s výjimkou odpadu podle písmene c)**, v případě dílčího poplatku za ukládání využitelných odpadů
- b) nebezpečných odpadů v případě dílčího poplatku za ukládání nebezpečných odpadů,
- c) odpadu uloženého jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky nebo neodpadních materiálů v případě dílčího poplatku za ukládání technického zabezpečení skládky a
- d) odpadů neuvedených pod písmeny a) až c) v případě dílčího poplatku za ukládání zbytkových odpadů.“

Odůvodnění

Odpad, který je předmětem poplatku za ukládání využitelných odpadů, musí být stanoven zcela přesně a jednoznačně pomocí prováděcího právního předpisu, nikoli pouze obecně deklaratorně jak je uvedeno v § 79 odst. 1 písm. a). Vzhledem k tomu, že z logiky věci by se poplatek za ukládání využitelných odpadů měl týkat právě těch odpadů, jejichž ukládání na skládky bude od roku 2024 zakázáno, jeví se jako nejvhodnější přímo odkázat na § 29 odst. 8 a v něm uvedený prováděcí právní předpis. Tím by měla být jednak zajištěna přesná definice odpadu zpoplatněného podle § 79 odst. 1 a) a současně žádoucí korelace s odpadem, který má být předmětem zákazu ukládání na skládky.

56.

§ 79, odst. 2

"Množství odpadu uloženého jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky a neodpadních materiálů tvořících základ dílčího poplatku za ukládání technického zabezpečení skládky může dosáhnout maximálně 20 % celkové hmotnosti všech odpadů a materiálů uložených na skládku v poplatkovém období."

Odůvodnění

Maximální množství omezené na 20% se provozovatelům skládek a i ostatním z finančního hlediska moc nelíbí, ale mělo by to být stanoveno jednoznačně: „.....maximálně 20% celkové

hmotnosti.....“.

57.

§ 85, odst. 1 písm. b) a c):

(1) Plátce poplatku za ukládání odpadů na skládku vede evidenci pro účely poplatku za ukládání odpadů na skládku, jež obsahuje veškeré údaje vztahující se k poplatkové povinnosti.

a) údaje o hmotnosti odpadů podle jednotlivých poplatkových skupin vymezených v § 85 odst. 1 písm. a) až d), které byly uloženy na skládku v poplatkovém období,

~~b) údaje o hmotnosti neodpadních materiálů uložených na skládku v poplatkovém období,~~

c) údaje o množství odpadů ~~a neodpadních materiálů~~ uložených jako technologický materiál pro zabezpečení skládky, a

d) další údaje nezbytné pro plnění poplatkové povinnosti.

Odůvodnění

S odkazem na připomínky č. 54. a 55. všude je třeba upravit i zde, jinak by z toho byl legislativní zmatek

58.

§ 86

Změna způsobu hrazení poplatku bude likvidační pro provozovatele skládek závislé na zakázkách z veřejného sektoru a ty, kteří mají smlouvy uzavřeny s pevnou cenou. Smlouvy obvykle umožňují zvýšení ceny jen o změnu poplatku za uložení odpadu na skládku, nepřipouští rozpuštění dalších nákladů (zpoplatnění neodpadových materiálů apod.) do ceny, jak předvídá důvodová zpráva k § 92. Přitom smlouvy uzavřené na základě zadávacího řízení nelze dodatečně měnit tak, že by došlo ke změně ceny.

Formulace „a uvede ho odděleně na potvrzení o převzetí odpadu do zařízení“ je dnes technicky nerealizovatelná. Pod pojmem „zařízení“ se tady evidentně myslí skládka, ale ta má váhu jen na vjezdu do areálu, kde jsou i další zařízení – třídící linka, mezideponie apod. Takže zahrnovat se může, ale uvést to na potvrzení nikdo neumí

Navíc, pokud formulacím správně rozumíme, začnou poplatek platit i obce, na jejich katastrech skládky leží, a které doteď neplatily?

59.

§ 89, odst. 8

Horní hranice pokut za přestupky je v řadě případů likvidační (např. až 50 000 000 Kč) – takové pokuty mohou prakticky být ukládány jen největším společnostem na trhu, neboť u drobných podnikatelů nelze předpokládat jejich vymožení. Dojde tak v zásadě k diskriminaci velkých hráčů na trhu, jimž za totéž porušení povinností bude hrozit vyšší pokuta než drobnému podnikateli. Taková diskriminace je nepřijatelná a nastavený způsob trestání nelze akceptovat, a to i s ohledem na extenzivní výčet skutkových podstat přestupků.

Doporučujeme zcela vážně se zamyslet nad tím, za jaká pochybení má být tato částka vymáhána (např. uchovávat doklady související s přepravou odpadu po dobu 2 let ode dne zahájení přepravy).

60.

§ 99

Dáváme k odborné úvaze, zda by nemělo být doplněno ustanovení, které říká, že ÚKZUZ ověřuje kvalitu kompostu před jejich uvedením na trh ve smyslu zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení půd.

61.

§ 102 - ČSÚ

Vítáme, že došlo k dohodě mezi ČSÚ a MŽP, a podporujeme záměr zavést pro vykazování odpadů jeden jednotný dotazník, který bude sloužit jako společný zdroj dat pro potřeby MŽP i ČSÚ.

V rámci přípravy tohoto dotazníku bychom se rádi účastnili také jednání o rozsahu a četnosti evidenčních hlášení – např. požadujeme vykazování podle IČO, nejtít do dalšího detailu.

62.

§ 103, odst. 1, písm. d)

Provoz zařízení k odstranění odpadů povoluje Krajský úřad (viz. § 14 odst. 1 a 2). Dle našeho názoru je nesmyslné, aby provoz zařízení zakazoval jiný orgán, než který vydal povolení provozu. Inspekce může v tomto případě dát krajskému úřadu podnět, ale zásadně může povolení provozu zařízení odebrat pouze povolovací orgán.

63.

§ 107 odst. 1 písm. d) Inspekce

Provoz zařízení k odstranění odpadů povoluje Krajský úřad (viz. § 14 odst. 1 a 2). Dle našeho názoru je nesmyslné, aby provoz zařízení zakazoval jiný orgán, než který vydal povolení provozu. Inspekce může v tomto případě dát krajskému úřadu podnět, ale **zásadně může povolení provozu zařízení odebrat pouze povolovací orgán.**

64.

§ 112

V případě zadržení vozidla celním úřadem dle § 115 je nutné stanovit časové omezení pro zadržení, neboť např. infekční odpady nelze zadržovat neomezeně a je nutno je neprodleně odstranit.

65.

§ 127, položka 122, písm. e)

Poplatek za vyřízení přepravy odpadu přes hranice je uveden ve výši 15 000,- Kč. To považujeme za příliš vysoké. Požadujeme přehodnotit.

66.

Příloha č. 3

U této přílohy nechápeme stanovení objemů pro jednotlivé způsoby zpracovávaných látek. Navrhujeme všechny v ní uvedené objemy vypustit.

66.

Příloha č. 3, bod 1 – doplnění a změny

Zařízení na výrobu papíru nebo lepenky provozované v nejlepších dostupných technikách

Odpady, které mohou být v zařízení zpracovány:

03 03 08 Odpady ze třídění papíru a lepenky určené k recyklaci

15 01 01 Papírové a lepenkové obaly

19 12 01 Papír a lepenka

20 01 01 Papír a lepenka

15 01 05 Kompozitní obaly

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 80 000 t. – vypustit

Odůvodnění:

Doporučujeme doplnit do specifikace odpadů i Kompozitní obaly, protože jsou běžně recyklovány v papírenském průmyslu (i u nás) a jsou součástí obalového systému zpětného odběru a recyklace.

*Maximální množství vypustit, nebo stanovit zásadně vyšší limit. Není žádný rozdíl v technologii recyklace sběrového papíru mezi malými stroji do 100 tisíc tun a velkými aktuálně i 500 tisíc tun a více ročně. Naopak větší moderní stroje pracují s vyšší účinností recyklace a lepší ochranou životního prostředí. V České republice sice nemáme velké stroje na výrobu papíru ze sběrového papíru, ale je tady velký potenciál ho postavit a v budoucnu se tak může stát. **Je-li nutný limit, doporučujeme min. 600 tisíc tun.** I pak při stavbě nového stroje to je další požadavek na nárůst administrativy do celkové mozaiky při rozhodování, kde stroj postavit.*

67.

Příloha č. 3, bod 2 – doplnění a oprava chyby

Proč je výroba skla bez povolení omezena pouze na ploché sklo?

Proč není možno v zařízení na výrobu plochého skla zpracovávat bez povolení i další skleněné odpady – 17 02 02, 19 12 05, 20 01 02?

68.

Příloha č. 3, bod 3 – doplnění a oprava chyby

a) Do seznamu doplnit katalogové číslo

12 01 17 Odpady z otryskávání

b) Uvedeno: "Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 200 000 t."

Jedná se o chybu oproti podkladu předloženému MŽP ve 2015/07 – požadujeme upravit na hodnotu 3 400 000 t.

- ocelový a litinový odpad **3 200 000 t**,
- odpad obsahující hliník 60 000 t,
- odpad obsahující olovo 55 000 t,
- odpad obsahující měď 35 000 t)

c) Navrhujeme roční objemy vypustit.

69.

Příloha č. 3, bod 7

a) Uvedený limit 10 000 tun je málo. Pokud se v současné době se rekultivace úložiště a stavba obvodového valu provádí v režimu výrobků, pak pokud by se mělo přejít na režim odpadů, nevešli by se provozovatelé do uvedeného limitu. Navrhujeme tento limit zrušit. Pokud by měl být limit v zákoně uveden, požadujeme jeho zvýšení na 1 000 000 t.

b)

„7. Využívání odpadů, zeminy, kamení a sedimentů na povrchu terénu v souladu s prováděcím právním předpisem v maximálním množství 10 000t odpadů využitých v jedné lokalitě.“

Požadujeme doplnit slovo „odpadů“, příp. požadujeme specifikovat o jaké „zeminy, kamení a sedimenty“ se jedná? O odpady? O materiály? O výrobky?

70.

Příloha č. 3, návrh na doplnění dalších bodů

„8.

a) Zařízení na výrobu chemických látek provozované v nejlepších dostupných technikách

Odpady, které mohou být v zařízení zpracovány:

07 02 13 Plastové odpady

11 01 05 Kyselé mořící roztoky

12 01 02 Úlet železných kovů

16 03 05 Viskóza

16 06 06 Odděleně soustředěné elektrolyty z baterií a akumulátorů

17 04 05 Železo a ocel

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 20 000 tun“

b) Zařízení na výrobu a zpracování plastů, syntetického kaučuku a syntetických vláken v nejlepších dostupných technikách.

Odpady, které mohou být v zařízení zpracovány:

07 02 13 Plastový odpad

16 01 19 Plasty

17 01 03 Plasty

17 06 04 Izolační materiály neuvedené pod čísly 17 06 01 a 17 06 03

20 01 39 Plasty

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 10 000 t.

Odůvodnění:

Na výrobním zařízení lze bez problémů zpracovat materiál, který je sice z hlediska zákazníků odpadem, ale pro zpracovatele má charakter běžné vstupní suroviny – např. ořezy izolačních polystyrenových desek z instalačních prací, nespotřebované zbytky izolačních materiálů a podobně. Z hlediska výrobce se jedná o cennou surovinu, kterou lze bez problémů zpracovat v běžném výrobním zařízení.

71.

Příloha č. 8

Poplatky za ukládání odpadů na skládky. V příloze tohoto dokumentu je tabulka s návrhem na úpravu výše poplatků ve stanoveném období, v návrhu je to příloha č. 8 – Sazba pro jednotlivé dílčí základy poplatku za ukládání odpadů na skládku (v Kč/t).

a) Nově je navrhováno zpoplatnění TZS. Nesouhlasíme se zpoplatněním TZS. Nutnost TZS ukládaných na skládku vyplývá z nutnosti zajistit technicky bezpečné provozování skládky a není ovlivnitelná provozovatelem. Bez tohoto materiálu nelze skládky provozovat a zpoplatnění postrádá logiku. Požadujeme vypustit TZS ze sazby dílčích poplatků za uložení odpadu na skládku.

b) U položky „využitelný odpad“ navrhujeme navýšit sazby pro rok 2022 na 1750 a pro rok 2023 na 1850. U výše poplatku od roku 2024 uvádíme hodnotu (-), která vystihuje skutečnost, že skládkování této položky od roku 2024 je zakázáno.

Odůvodnění:

Požadujeme zachovat navržený meziroční růst poplatků 100 Kč/t mezi roky 2019 až 2021 i pro roky 2022 a 2023. Nevidíme důvod, proč je meziroční růst po roce 2021 v návrhu snížen na 150 Kč/t.

Poplatky by měly být uvedeny až od roku 2018, neboť účinnost tohoto zákona je navržena od 1. 1. 2018, Dále je v našem návrhu nárůst poplatků rozložen do období od roku 2018 až do roku 2030, zcela v souladu s návrh EK k balíčku Oběhového hospodářství.

K jednotlivým poplatkům uvádíme.

Využitelný odpad – námi navržená křivka zvyšování poplatků zajistí efektivní přechod k novým technologiím (energetické využívání, recyklace apod.), a ochrání obyvatelstvo před skokovým zdražením úhrad za svoz odpadů. Narůstající cena se s přibližujícím se rokem 2024 zajistí dostatečný odklon od skládkování, a současně ponechá českému průmyslu a českému odpadovému hospodářství dostatek času na přípravu přechodu celého systému na Oběhové hospodářství, tak jak si to Evropa navrhne a odhlasuje. Do té doby není třeba provádět žádné razantní kroky, které povedou ke zdražení celého systému a ke znevýhodnění českých obyvatel a firem.

Zbytkový odpad – není třeba přistupovat k tak razantnímu zdražení ukládání těchto odpadů na skládky, když nelze tento odpad prakticky nijak jinak odstranit. Všechny využitelné a recyklovatelné složky z něj již budou odstraněny, tudíž ne nespravedlivé jej zatížit tak vysokým poplatkem.

Nebezpečný odpad – důvodem ke snížení je to, že současný poplatek je dnes absolutně nejvyšší v celé Evropské unii. Pokud se k tomu MŽP správně rozhodlo, nevidíme jediný důvod pro pouhé postupné snižování, a tím prodloužení znevýhodnění oproti okolním státům, a dále by se tím jen prodloužila doba, kdy se vyplatí odpad na skládky nebezpečných odpadů vůbec nepřivést.

Technické zabezpečení skládky – zpoplatnit ukládání odpadů na tzv. TZS je dle našeho názoru krok zcela nesprávným směrem. Tyto odpady slouží k omezení negativních vlivů z provozu skládky, tzn. především zápachu, úniku skládkových plynů a úletům do okolí skládky. Již jejich snížení z 25 % objemových na 20 % hmotnostních je z provozních důvodů velmi problematické, ale zpoplatnění ještě více sníží ochotu původců takové odpady do skládky ukládat. Provozovatelé skládek mají povinnost na základě integrovaných povolení a provozních řádů skládku proti výše uvedeným negativním vlivům zajistit. Pokud je původci nebudou chtít díky uvalení zcela nového poplatku přivést, bude je muset provozovatel buď ignorovat, čímž se zhorší situace v okolí skládek a přijde pochopitelná sankce, nebo je bude muset dotovat ze svého – což žádný provozovatel nemůže dlouhodobě ekonomicky ustát. Další variantou je nakupovat na TZS přírodní materiály, čímž ale dojde k drancování přírodních zdrojů. A to za situace, kdy je v ČR odpadů použitelných na TZS (a jistě patřících na řízené skládky, a nikoliv do volného terénu) velký dostatek. To nám přijde ze strany MŽP s ohledem na možné ohrožení životního prostředí nerozumné.

Tabulky s naším návrhem poplatků:

Díčí základy poplatku podle poplatkových skupin	Poplatkové období v roce													
	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
využitelný odpad														
výše poplatku návrh MŽP	700	900	1150	1350	1550	1700	1850	0	0	0	0	0	0	0
výše poplatku návrh	500	600	700	800	900	1750	1850	-	-	-	-	-	-	-

Díčí základy poplatku podle poplatkových skupin	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
zbytkový odpad														
výše poplatku návrh MŽP	700	750	800	850	900	950	1000	1050	1100	1150	1200	1250	1300	1350
výše poplatku návrh	0	300	400	500	600	700	750	800	850	900	950	1000	1050	1100

Díličí základy poplatku podle poplatkových skupin	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
nebezpečný odpad														
výše poplatku návrh MŽP	4000	4000	3500	3500	3000	3000	3000	2500	2500	2500	2500	2500	2500	2500
výše poplatku návrh	0	2500	2500	2500	2500	2500	2500	2500	2500	2500	2500	2500	2500	2500

Díličí základy poplatku podle poplatkových skupin	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
technické zabezpečení skládky														
výše poplatku návrh MŽP	100	100	150	150	200	200	250	250	300	300	350	350	400	400
výše poplatku návrh	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0